

Рукнлар масаласи ва ҳаж вожиблари

05:00 / 16.01.2017 6389

يَفْلَحُ الْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ
أَيُّنَ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ
بَابُ الْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ وَالْوَقْتُ

“Ҳаж маълум ойлардир. Кимки уларда ўзига ҳажни фарз қилса, ҳажда шахвоний нарсалар, фисқ ва жанжал йўқдир. Нима яхшилик қилсангиз, Аллоҳ уни билади. Зоди роҳила қилинг, энг яхши озуқа тақводир. Менга тақво қилинг, эй ақл эгалари!” (Бақара 197 оят).

ҲАЖНИНГ ФАРЗЛАРИ ВА РУКНЛАРИ

Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳ наздида ҳажнинг рукнлари иккита бўлиб, улар:

1. Арафотда туриш;

2. Тавофи зиёрат. Лекин, натижа эътиборидан ҳажда тўртта амал фарздир. Улар қуйидагилар:

1. Эҳром. Эҳром деб ният ва талбияга айтилади. Фиқҳий китобларда эҳромни ҳажни шартлари қаторига киргазилган. Лекин, бу аслида ҳажнинг фарзларидандир;

2. Арафотда туриш, яъни арафот кунининг заволидан кейин вуқуф қилиш;

3. Зиёрат тавофи;

4. Эҳром, арафотда туриш ва зиёрат тавофи орасидаги тартибга риоя қилиш, яъни биринчи эҳромга кириш, иккинчи арафотда туриш, учинчи зиёрат тавофини қилиш. Аксарият китобларда ушбу тартиб фарз деб айтлимасада, лекин аслида бу ҳам ҳажнинг фарзларидандир. Чунки, усиз ҳаж фосид бўлади.

Ушбу тартибга риоя қилинмаса, ҳаж дуруст бўлмайди. Шомий раҳматуллоҳи алайҳ тавофни ниятини ҳам ҳажнинг фарзлари

بحاو وهف مد هكربت بحجي ام لك نا طب اوض ل او

“Қатъий қоида шуки, тарк қилганлиги сабабли қон вожиб бўладиган амаллар вожиб амаллардир” (Дуррул мухтор).

Ўша ишлардан йигирма учта энг муҳимини қуйида келтирилади. Ҳожилар ушбу ишларни яхшилаб ёдлаб олсалар жаримадан қутилиб қолишларига замин бўлади. Улар қуйидагилар:

1. Муздалифада туриш: Қурбонлик куни субҳи содиқ билан қуёш чиқиши орасида муздалифада туриш вожибдир. Уни тарк қилган киши зиммасига қон вожиб бўлади;

ردع ريغ نم اني ب ام ىل ع حبص ل ا دع ب ة فل دزم ل اب ة ف قول ا كرت ولو
مد ه ىل ع بحجي

“Субҳдан кейин узрсиз биз баён қилган нарсага кўра Муздалифада вуқф қилишни тарк қилган киши зиммасига қон вожиб бўлади” (Масаалик фил манаасик).

مد ه ىل ع ف ة فل دزم ل اب ف قول ا كرت نمو

“Муздалифада вуқфни тарк қилган киши зиммасига қон вожиб бўлади” (Ҳидоя);

2. Сафо билан Марва тепалигида сай қилиш: Икки тепалик орасида сай қилишни тарк қилган киши зиммасига жарима сифатида қурбонлик қилиш лозим бўлади. Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳ наздида икки тепалик орасида сай қилиш вожибдир. Имом Молик, Имом Аҳмад ва Имом Шофий раҳматуллоҳи алайҳлар наздида ҳажнинг рукни ва фарзи ҳисобланади.

ن ك ر وه ة ث ال ث ل ا ة م ئ ال ا دن ع و ي ع س ل او

“Саъй қилиш вожибдир. Учта имом наздида эса, ҳажнинг рукнидир” (Дуррул мухтор);

3. Жамарот тошларини отиш: Тош отиш ҳажнинг вожибларидан бўлиб, тош отишнинг бир кунини ёки учала кунини ҳам тарк қилган кишига битта қурбонлик вожиб бўлади. У ҳақда “Мино” мавзуси остида батафсил танишиб чиқилинади.

وا لاوزلا لبق هيف اهلك اهامر ال ثم ع بارلا ىلا اهلك مايالا يا رخا ولو
ضقي مل ناو...ريخأتلل دحاو مد هيلعو هذنع اضق فيلأتلا ىلع هذعب
دحاو مد هيلعو ادالو اضقلا تقو تاف هنم سمشلا تبرغ ىتح
اقافاتا.

“Агар тош отишни барчасини тўртинчи кунга қолдирса, хоҳ у
заволдан аввал ёки кейин бўлсин Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳ
наздида қазо ўтаган ҳисобланаиб кечиктиргани учун зиммасига
битта қон лозим бўлади. Агар тўртинчи кунини қуёши ботгунича ҳам
учала куннинг қазосини адо қила олмаса, адо қилиш ҳам, қазосини
қилиш ҳам қўлдан кетган бўлиб, барча имомлар наздида зиммасига
битта қон вожиб бўлади” (Фуния жадийд).

مَوِي يِفِةَ بَقْعِ لَ اِةَ رَمَجَ يَمَرَكَّرَتْ نِ اِو ... مَدَّ هَيْ لَعَفِ دِح اِو مَوِي يَمَرَكَّرَتْ نِ اِو
مَدَّ هَيْ لَعَفِ رَح نِ اِو

“Бир кунлик тошни ким тарк қилса, зиммасига қон вожиб
бўлади...қурбонлик куни ақаба тошини отишни тарк қилса,
зиммасига қон вожиб бўлади” (Ҳидоя);

4. Видолашув тавофи: Офоқий ватанига қайтиб кетаётган пайтда
видолашув тавофини қилиши вожибдир. Уни тарк қилиш эса, қонни
вожиб қилади.

صِئِ اِخْلِ اِ رِي غِي قِ اِ لَ اِ لَ عِ اِ دَوْلِ اِ يِ اِ رَدِّ صِ لَ اِ فِ اِ وِ طِ وِ

“Садр, яъни видолашув тавофи ҳоиза бўлмаган офоқий учун
вожибдир” (Дуррул мухтор).

هَ اِ شِ هَ يَ لَ عَ فُ هَ نِ مِ طِ اِ وِ شِ اِ عَ بَ رَ اِ وِ اِ رَدِّ صِ لَ اِ فِ اِ وِ طِ اِ كَ رَ تْ نِ مَ وِ

“Тавофи садрни ёки ундан тўртта шавтни тарк қилса, зиммасига қўй
лозим бўлади” (Ҳидоя);

5. Соч олдириш: Сочни олдириш ёки қисқартириш вожиб
ҳисобланади. Агар ҳожи сочни олдирмай ёки қисқартирмай
эхромдан чиқса, зиммасига қон вожиб бўлади.

اِ لَ طِ رِّ شِ لَ اِ وِ مِ اِ نِ حِ اِ لَ اِ نِ مِ حِ وُ رِّ خِ لَ لَ طِ رِّ شِ اِ دَ هَ نِ اِ ... رِي صِ قِّ تِ لَ aِ وِ اِ قُ لِّ خِ لَ aِ وِ
عِ وُ رِّ شِ مَ لَ aِ تِ قِ وُ لَ aِ يِ فِ هُ عِ اِ قِ يِ اِ ثِ يِ حُ نِ مِ هَ بِ وُ جُ وِ نَ aِ بِ ... اِ صِ رَ فِ aِ لِ aِ نِ وُ كَ يِ

“Соч олдириш ёки қисқартириш ҳажнинг вожибларидандир. Шу
иборалар остида “Раддул мухтор”да соч олдириш ёки қисқартириш

эхромдан чиқишнинг шартидир. Шарт эса фақат фарз бўлади. Унинг вожиблиги эса, шариат белгилаган вақтда уни бажариш эътибори биландир” (Раддул мухтор);

6. Мийқотдан эҳромга кириш: Офоқий киши мийқотдан эҳромга кириши вожибдир. Мийқотдан эҳромсиз ўтиш ҳожи зиммасига қурбонликни вожиб қилади. Ушбу мавзунини батафсил мийқотлар мавзусида кўриб ўтилди.

تاقويٰم لال ن م م ا ح ل اء اش ن و

“Эҳромга кириш мийқотдан бўлади” (Дуррул мухтор);

7. Қуёш ботишидан аввал арафотдан тушмаслик: Қуёш ботгандан кейин арафотда туриш вожибдир. Шунинг учун қуёш ботишидан аввал арафот майдонини тарк қилувчи кишига вожибни тарк қилганлиги учун зиммага қурбонликни вожиб қилади.

م د ه ل ع ب ح و س م ش ل ل ب و ر غ ل ب ق ا ه ز و ا ج و ه ف ع ن م ع ف د و ل

“Арафотга чиқиб, қуёш ботишидан аввал тушиб кетса, зиммасига қон вожиб бўлади” (Масаалик фил манаасик);

8. Тавофни яёв қилиш: Қудрати етган киши тавофни яёв қилиши вожибдир. Имконияти бўла туриб, тавофни уловда қилиш қурбонликни вожиб қилади.

ر ذ ع ا ل ب ه ك ر ت و ل ف ... ر ذ ع ه ل س ي ل ن م ل ف ا و ط ل ا ي ف ي ا ه ي ف ي ش م ل ا ا ن د ن ع ب ح ا و ي ش م ل ا ل م د ه ل ع ف ا ل ا و ه د ا ع ا .

“Узри бўлмаган кишига пиёда тавоф қилиши вожибдир...узрсиз пиёда тавоф қилишни тарк қилиб, уловда тавоф қилса, уни қайтадан қилади. Агар қайтадан пиёда тавоф қилмаса зиммасига қон вожиб бўлади. Чунки, пиёда тавоф қилиш бизнинг мазҳабда вожибдир” (Раддул мухтор);

9. Таҳорат билан тавоф қилиш: Таҳорат билан тавоф қилиш вожибдир. Шунинг учун кимдаки, таҳоратсиз тавоф қилса, зиммасига қурбонлик вожиб бўлади. Ҳайз, нифос ёки жанобат ҳолатида тавоф қилинса, жаримасига мол ёки туя сўйиш вожиб бўлади.

عبراً وهو هرتكاً وا هلك عاسفن وا اضئاح وا ابنج ةرايزلل فاط ولو
هليلعف ائدحم هرتكاً وا هلك ةرايزلل فاط ولو...ةندب هليلعف طاوشا
ءاش.

“Агар фарз бўлган тавофи зиёратни жунуб ёки ҳоиза ёки нифос ҳолатда барчасини ёки аксариятини, яъни тўрттасини адо қилса, зиммасига бадана, яъни туя ёки мол вожиб бўлади. (Агар тавофи зиёратни таҳоратсиз ҳолатда қилса зиммасига қон вожиб бўлади)” (Фуния жадийд).

Агар тавофи зиёратдан бошқа тавофларни, жумладан тавофи қудум, тавофи видоъ, тавофи нафл кабиларни таҳоратсиз ҳолда қилса, қурбонлик вожиб бўлмайди. Балки, ҳар бир айланага бир садақаи фитр лозим бўлади ва жами еттита садақаи фитр вожиб бўлади;

10. Тавофда авратни ёпиш: Тавоф ҳолатида авратни ёпиш вожибдир. Агар авратни тўсмай тавоф қилса, зиммасига қурбонлик вожиб бўлади.

بِحَيْةِ الصَّلَاةِ فِي أَمَامِكَ رَتُّكَ أَفْـ وَضُعُ الْإِغْبُرِ فَشَكَبَ وَهِيَ فِـ ةَرَوْعُ الْاُرْتَسَوِ
مُّدَلِّا

“Тавофда авратни тўсиш вожибдир. Намоздаги каби аъзонинг тўртдан бирини очиш ёки кўпроғини очганлиги сабабли қон вожиб бўлади” (Раддул мухтор);

11. Сафо ва Марва тепалигида яёв саъй қилиш: Соғлом одам Сафо ва Марва тепалигида яёв саъй қилиши вожибдир. Агар узрсиз уловда саъй қилса, зиммасига қон лозим бўлади;

12. Қирон ва таматтуънинг қурбонлиги: Қирон ёки таматтуъ қилувчи зиммасига қурбонлик вожиб бўлади. Шунинг учун қурбонликсиз эҳромдан чиқиб қўйса, жаримасига бир қурбонлик лозим бўлади.

عتمتمل او نراقولل ةاشلا حبذ.

“Қирон ва таматтуъ қилувчи қўйни сўйиши вожибдир” (Дуррул мухтор);

13. Ақаба тошини отиш, қурбонлик қилиш ва соч олдириш амаллари орасида тартибга риоя қилиш: Ушбу учта амалар орасида тартибга риоя қилиш вожибдир. Унинг тартиби қуйидагичадир:

1. Қурбонлик куни ақаба тошини отиш;
2. Қурбонлик лозим бўлса, қурбонлик қилиш;
3. Сочни олдириш ёки қисқартириш.

Агар ҳожи тош отишдан олдин қурбонлик ёки соч олдириб қўйса ёки қурбонликдан олдин соч олдириб қўйса, жаримасига қурбонлик лозим бўлади. Ҳа, тавофи зиёратни ушбу учта амалдан олдин қилиш суннатга хилоф бўлсада, лекин қурбонлик қилишни вожиб қилмайди.

رُحِّلَ الْمَوِيَّ حَبَّ ذَلَّوْ قَوْلِ خَلَّوْ اَوْ يُمِّرُّ لَنْ يَبُ بِي تَرَّتْ لَو

“Тош отиш, соч олдириш ва қурбонлик куни жонлиқ сўйиш орасида тартибга риоя қилиш вожибдир” (Баҳрур роиқ);

14. Тавофи ифоза, яъни фарз бўлган зиёрат тавофини қурбонлик кунларида қилиш вожибдир: Тавофи зиёратни Зул ҳижжанинг ўн ва ўн иккинчи, яъни қурбонлик кунлари қилиш вожибдир. Агар ўн иккинчи кундан ўтиб кетса, ҳожи зиммасида тавофи зиёрат қилиш боқий қолади ва зиммасига қурбонлик қилиш вожиб бўлади.

رُحِّلَ الْمَوِيَّ أَمْ يَأْنِ مَوْيِي فِرَايَزْلَايَا أَصْفَالِ فَاوْطُلْ عَفَو

“Қурбонлик кунларидан бирида ифоза, яъни зиёрат тавофини қилиш вожибдир” (Дуррул мухтор);

15. Ҳатиймни ташқарисидан тавоф қилиш: Тавофни Каъбанинг ҳатиймини ташқарисида қилиш вожибдир. Агар тавофи зиёратни ҳатиймни ичкарасидан қилиб, ватанига қайтиб кетса, вожибни тарк қилганлиги учун зиммасига қурбонлик вожиб бўлади. Агар тавофни хатимни орқасидан қайтадан қилса, жарима соқит бўлади.

مِطْحَلْ اءَاوْ فَاوْطُلْ اُنْ وَكَتَابِجْ اَوْلَا نَمْ

“Ҳатиймни орқасидан тавофни қилиш вожибдир” (Дуррул мухтор);

نَمْ نَاكْ اَمْ لَمْ مِطْحَلْ اَنْ اَلْ ؛ دِيغِي نَا اَهْلِي عَفْ رُحِّلْ اَلْ خَا دِي فَا طَوْ لَوْ
 رْتِي بَلْ اَصْغَبْ فَاوْطُلْ اَكْرَتْ دَقْفِ مِطْحَلْ اَلْ خَا دِي فَا طَا اِذَا فَرْتِي بَلْ ا
 اَوْ فَوْطِي لَوْ { اَلْ اَعْتَا هَلْ وَاوْ قَلْ رْتِي بَلْ اَلْ لُكْبُ فَاوْطُلْ اَوْ هُ صُورْفَرْ مَلْ اَوْ
 مُدَلْ اَهْلِي عَفْ بَحْيِي هَلْ اَلْ اَعْتَا دَا عِي حِيغِي مَلْ وَاوْ ... { قِي تَغْلْ اَلْ رْتِي بَلْ اَب

“Ҳатиймни ичкарасидан тавоф қилса, зиммасига уни қайтадан қилиши вожиб бўлади. Чунки, ҳатийм байтдан ҳисобланади. Ҳатийм ичкарасидан тавоф қилиш билан Байтни баъзисини тавоф қилган бўлиб қолади. Аллоҳ таолонинг “Байти атийқни тавоф қилинлар” деган ояти каримасини далили билан Байтни барчасини қилиш фарздир. Ҳатийм ичкарасидан қилган тавофини қайтадан қилмаса, ўз юртига кетиб қолса зиммасига қон вожиб бўлади.” (Бадоиус саноиъ);

16. Саъйдан олдин тавоф қилиш: Сафо ва Марва тепалигида саъй қилиш қайсидир тавофдан кейин бўлиши лозим. Шунга биноан ҳар саъйдан олдин тавоф бўлиши вожибдир. У хоҳ тавофи қудум бўлсин, хоҳ тавофи зиёрат бўлсин, хоҳ тавофи нафл бўлсин. Агар саъй қилишдан олдин тавоф қилинмаса, зиммасига қон лозим бўлади.

وَبِذَلِكَ نَسْتَعِينُ فَاَوْطَا ذَعَبَ يَغْسِلُ الْوَكَا.

“Эътиборли бўлган тавофдан кейин саъйнинг бўлиши вожибдир” (Дуррул мухтор).

جَحَلَتْ اَبْحَاو نَمُو يَغْسِلُ اَحْصَ طَائِرِشْ نَمُ وَهَفْ.

“Саъйдан олдин тавоф қилишлик саъйнинг дуруст бўлиш шартларидан ва ҳажнинг вожибларидандир” (Фуния жадийд).

مَدَّ هَلْعَفْ هَدَعِي مَلْ نَافْ هَبْ دَتْعِي مَلْ فَاَوْطَلْ لَبَقْ يَغْسِلُ وَوَلْ.

“Тавофдан олдин саъй қилса, эътиборга олинмайди ва қайтариб қилмаса, зиммасига қон вожиб бўлади” (Фуния жадийд);

17. Қурбонлик кунлари ҳарам ҳудудида соч олдириш: Қурбонлик кунлари чиқиб кетишидан аввал ҳарам ҳудудида соч олдириш ёки қисқартириш вожибдир. Шунинг учун ҳарамдан ташқарида соч олдириш ёки ўн иккинчи зул ҳижжа ўтгандан кейин соч олдириш ёки қисқартириш сабабли бир қон вожиб бўлади. Бунинг тафсилоти “Соч олдириш ва қисқартириш” мавзуси остида зикр қилинади.

نِو... هَفَيْ نَحْ يَبْأَ ذَنْعُ مَدَّ هَلْعَفْ رَحْنُ لَلْ مَأْيَ تَضَمَّ يَحْ قَوْلْ لَحْ أَوْ نَمُ وَ مَدَّ هَلْعَفْ مَحْنُ لَلْ رِيغْ يَحْنُ لَلْ مَأْيَ يَحْ قَوْلْ حْ.

“Кимки соч олдиришни наҳр кунлари ўтиб кетгунича кечиктирса, Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳ наздида зиммасига қон вожиб

مَدْرَهُ يَلْعَفُ تَأْفَرَعُ نَمَامِ الْإِلْبَقِ ضَافًا نَمَوُ

“Кимки имомдан олдин арафотдан тушиб кетса, зиммасига қон вожиб бўлади” (Ҳидоя).

نا مامال اىل ع بجي ال ذا مامال لبق بورغال دع ب ضيفي نا زوجي
ع م ام نامز بورغال او هتضافا ني ب ل لخ تي ال ثيحب بورغال ع م ضيفي
ء. ش مامال لبق بورغال دع ب ضيفم ل ك ل ذى ع م ز ل ي ال ه نا

“Қуёш ботгандан кейин имом арафотдан тушиб кетишидан аввал тушиш жоиз. Чунки имомга қуёш ботиши биланоқ ботиш билан тушиб кетиш ўртасига бирор бир вақт сиғмайдиган даражада арафотдан тушиши вожиб эмасдир. Шунинг учун қуёш ботгандан кейин имомдан аввал тушиб кетувчининг зиммасига бирор нарса лозим бўлмайди” (Чалабий маал фатҳ).

Бу масла ихтилофли бўлиб, “Ҳидоя”нинг соҳиби унга қон вожиб бўлади деган бўлса, “Фатҳул қодир”нинг соҳиби ҳам шуни таъкидлайди. Лекин, “Фатҳул қодир”нинг ҳошиясида Саъдуллоҳ Чалабий раҳматуллоҳи алайҳ: “Қуёш ботганидан кейин ҳаж имоми арафотдан тушиб кетишидан олдин тушиб кетиш қурбонликни вожиб қилмайди” деган;

22. Қурбонлик кунларида қурбонлик қилиш: Қурбонликни наҳр кунлари қилиш вожибдир. Шунинг учун наҳр кунлари, яъни ўн иккинчи Зул ҳижжа ўтгунича таматтуъ ва қирон қилувчилар қурбонлик қилмасалар жримасига яна битта қурбонлик вожиб бўлади.

مد ه ي ل ع ف ر ح ن ل ل م ا ي ا ن ع ه ر ح ا و ل و

“Қорин ва мутаматтиъ қурбонликни қурбонлик кунларидан кейинга қолдирса, зиммасига қон вожиб бўлади” (Ғуния жадийд)

ام ه ح ب ذ و ا م ه ي ل ع ي د ه ل ا و ح ب ذ ل ل ل ب ق ع ت م ت م ل ل ا و ن ا ر ق ل ل ي م ر . . . ه ب ج ا و و
ر ح ن ل ل م ا ي ا ي ف و ق ل ح ل ل ل ب ق .

“Қорин ва мутаматтиъ зиммасига қурбонлик қилишдан аввал тош отиши ва шукр қурбонликларини қилишлари ва уларни сўйишликни соч олдиришдан аввал наҳр кунларини ичида қилиши вожибдир” (Раддул муҳтор);

23. Арафотда тургандан кейин соч олдиргунича эҳромда таъқиқланган нарсалардан ўзини йироқда тутиш: Арафотда тургандан кейин эҳромда сақланиш керак бўлган нарсалардан эҳромдан чиқмагунича сақланиши ва ўзини у ишлардан йироқда тутиши вожибдир. Масалан, арафотда тургандан кейин аёли билан қўшилишдан ёки тикилган кийим кийишдан ёки бош ёки юзни ёпишдан ўзини тийиши вожибдир. Акс ҳолда қон вожиб бўлади.

سأرللا ةيطغتو طيخملا سبلو فوقولا دعب عامجللا روظحلا كرتو
وجولوا.

“Арафотда тургандан кейин жимо қилиш, тикилган кийим кийиш ва бош билан юзни ёпиш каби манъ қилинган нарсаларни тарк қилиш вожибдир” (Дуррул мухтор);

ТАРК ҚИЛСА ҚОН ВОЖИБ БЎЛМАЙДИГАН ҲАЖНИНГ ВОЖИБ АМАЛЛАРИ

Ҳажнинг вожиботлари кўп бўлиб, у борада олимлар ихтилоф қилганлар. Лекин, рожиҳ ва саҳиҳ қавлга биноан бир неча ҳажнинг вожиби деб саналган амаллар бўлиб, уни тарк қилиган кишига қон вожиб бўлмайди. Ўша амаллардан бештасини қуйида зикр қиламиз:

1. Муздалифа йўлида шом билан хуфтон намозларини ўқимаслик вожиб: Муздалифа йўлида шом ва хуфтон намозларини ўқимай, муздалифага етиб келгандан кейин иккисини жам қилиб ўқиш вожибдир. Шунинг учун кимдаки, муздалифа йўлида шом билан хуфтон намозларини ўқиб қўйса, муздалифага етиб келгандан кейин иккисини қайтадан ўқиши вожиб бўлади. Лекин, у кишининг зиммасига қон ҳам, садақаи фитр ҳам вожиб бўлмайди. Балки, қаттиқ гунаҳкор бўаҳлади.

ةف لدرملا لىلا ءاشعللاو برغملا ريخأت

“Шом билан хуфтон намозини Муздалифада ўқиш учун кечиктириш вожиб” (Раддул мухтор);

2. Тавофдан кейин икки ракъат намоз ўқиш: Ҳар тавофдан кейин икки ракъат тавоф намозини ўқиш вожибдир. Агар адо қилмаса,

баъзилар суннат деганлар.

هُنَّ لِیَقُو رُوهُمُ جَلَابِ وَبَحْرَصَّ حَصَّ اَلَا یَفِ فَاوْطَلَا یَفِ اَ (هَی فِ نُمَّ اِیَّتْ لَ اَو
ضَرْفَ لَ یَقُو وَهُنَّ س

“Тавофни ўнг тарафдан бошлашлик саҳиҳ қавлга биноан вожибдир.
“Раддул муҳтор”да бу нарсани жумҳур сароҳатан айтган дейилган.
Бир қавлда уни суннат дейилса, бошқа бир қавлда фарз дейилган”
(Раддул муҳтор);

5. Тавофни ҳажари асваддан бошлаш: Ҳажари асваддан тавофни
бошлашни “Дуррул муҳтор” соҳиби вожиб деб айтган. Ушбу амални
фарз, шарт ва суннат деганлар ҳам бор. Лекин, саҳиҳи вожибдир.
Уни тарк қилган киши зиммасига қурбонлик қилиш вожиб бўлмайди.

هَی لَعِ وَتَبَطَاوْمَلِ هَبْ شَ اَلَا یَلَعِ (دَوَسَّ اَلَا رَجَّ اَلَا نَمِ فَاوْطَلَا اِبُّ ءَا دَبُّ لَ اَو
نَ کَلُّ طَرَشُ هَ اَلَا حَصَّ اَلَا نَ ... هُنَّ سَ لَ یَقُو وَضَرْفَ لَ یَقُو مُ اَلَّ سَ لَ اَو ءَا لَّ صَ لَ ا
حَ یَ اَشَمُّ لَ اَ ءَمَّ اَعِ هَ یَلَعِ و ، اَهُ کَرَّتْ هَ رُکْبُیْ هُنَّ سَ هَ اَ یَ اَوْرَلَا رَهَ اَط

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам доимо тавофни ҳажари
асваддан бошлаганликлари учун ҳажари асваддан тавофни
бошлаш тўғрироғи вожибдир. Бир қавлда фарз ва яна бир қавлда
суннат дейилган... “Раддул муҳтор”да юқоридаги сўзлардан кейин
саҳиҳи у шартдир дейилган. Лекин, “Зоҳири ривоят”да у суннат
бўлиб, тарк қилиш макруҳдир. Барча машойихлар шунга
келишганлар, дейилган” (Раддул муҳтор).